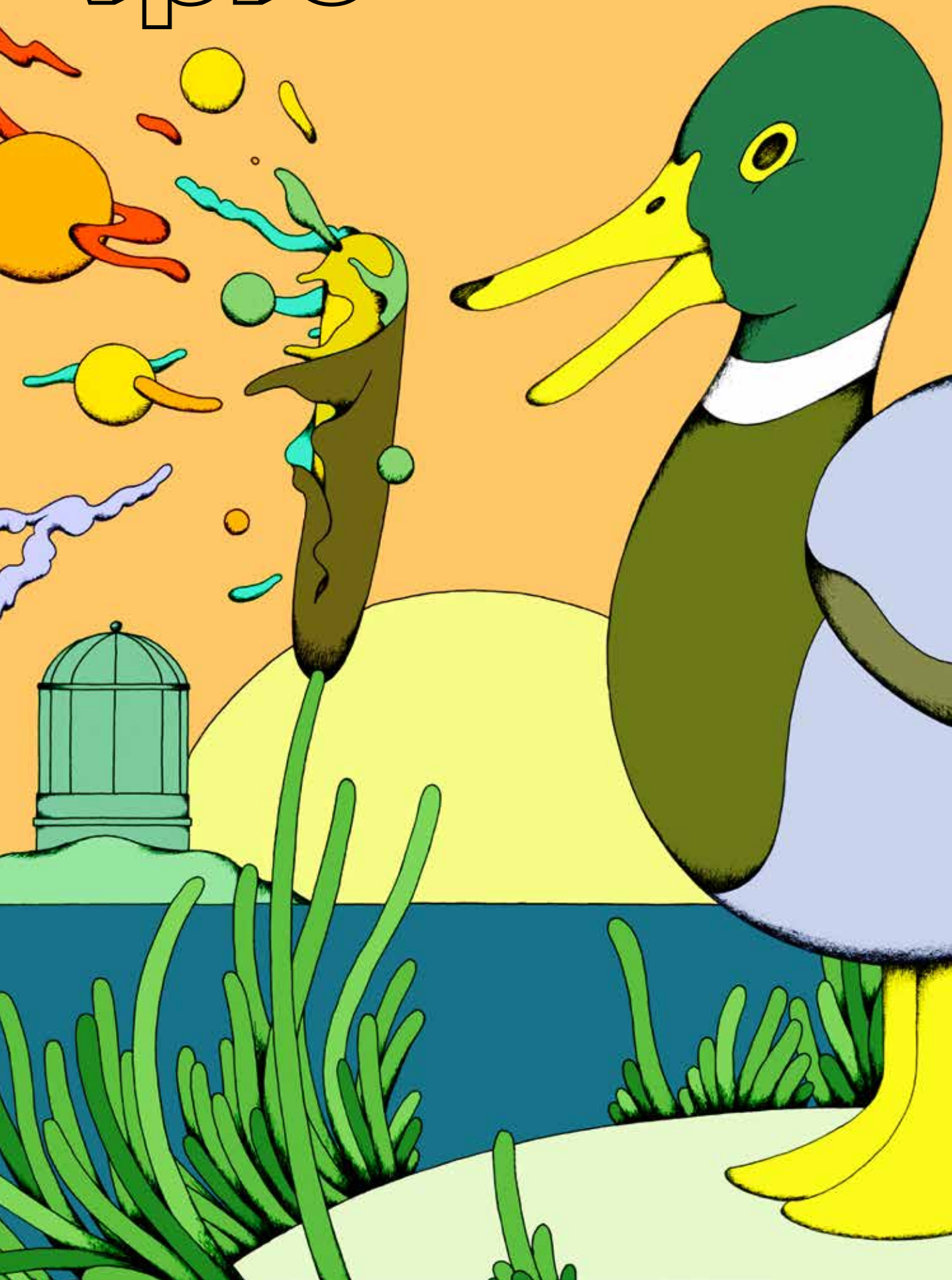

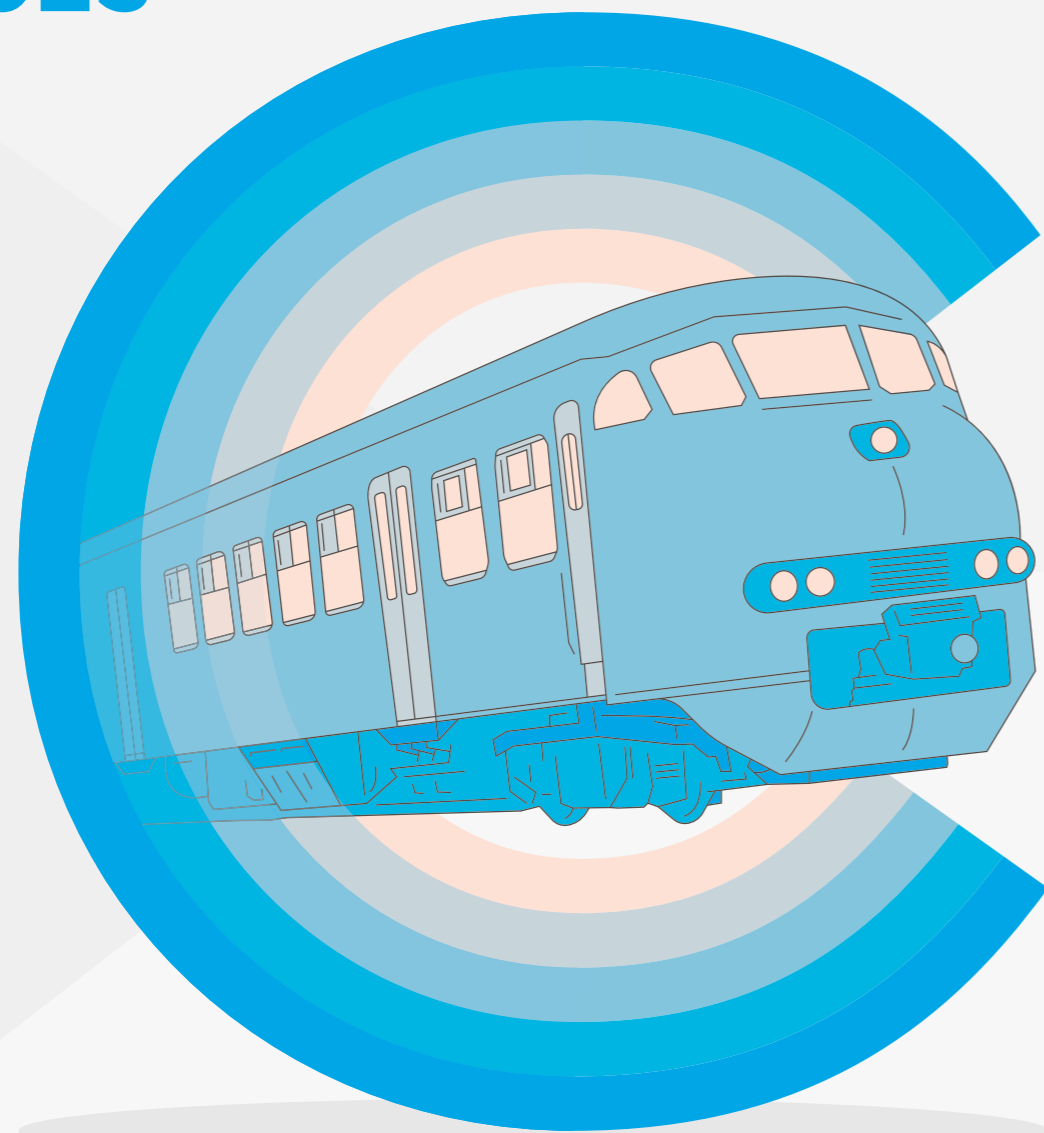
vpro

Oranjewoud Festival 2023

DAG VAN DE COMPONIST 2023

OP EN ROND
ZA
17
JUN

Een spoor van nieuwe muziek door het land

📍 New Music NOW Express, het langste spoor van nieuwe muziek ooit 📍 Meer dan honderd concerten van ruim honderd componisten 📍 Muziek in meer dan tien steden, aan boord en op treinstations 📍 Non Stop Radio NPO Klassiek 📍 New Music NOW Online TV

TICKETS
EN INFO

[NEW
MUSIC
NOW.NL](https://www.newmusicnow.nl)

LUCAS KEMPER

De kracht van muziek in de natuur

MERLIN DOOMERNIK

Het is verleidelijk een bezoek aan Oranjewoud Festival te zien als een reis. Van het Festivalhart de Proeftuin waar het altijd gezellig is, loop je via de Family Zone, vol bezige kinderen die een *FlitsOpera* maken of die spelen op *Het Eiland Amadeo* iets verderop in de lommerrijke Overtuin, naar de Play Zone, verscholen achter een merkwaardig gesnoeide beukhaag. Daar grinnik je om de grapjes van ThreeX en swing je op de sound van AM.OK.

Op zoek naar wat rust wandel je vervolgens verder

richting Museum Belvédère. Je passeert het statige Landgoed Oranjewoud en komt langs een grote houten poort. Daarachter bevond zich vroeger een moestuin, nu is dat de Comfort Zone. Verrukkelijke klassieke klanken waaieren je tegemoet. Je gaat er zitten op een van de comfortabele banken en sluit even je ogen om te genieten van Brahms door pianist Jonathan Fournel. Na een tijdje begint het te kriebelen. Je wilt verder, het avontuur tegemoet. Via een kronkelend paadje tussen bomen en struiken bereik je tenslotte het markante museumgebouw dat dwars over het Grand Canal ligt. Daar bevindt zich de Expedition Zone, je laatste etappe. Na verschillende muzikale installaties te hebben bezocht, zoals *All Eyes Are on You* van Mayke Nas en een stukje van de 72 uur (!) durende compositie voor acht windharpen van Miranda Driessen, en je optredens hebt bijgewoond als Atlas Solisten en De Folly door gitarist Izhar Elias en kunstenaars De Nooijer, eindigt je reis. Verleidelijk dus.

Echter... je bezoek aan Oranjewoud Festival is helemaal geen reis. Want terwijl het voor sommigen al heerlijk is een hele middag in De Proeftuin te genieten van de Balkanmuziek van Arifa of Surinaamse jazz van Fra Fra Sound, doorkruisen anderen juist het hele parklandschap om via hinkstapsprongen dwars door alle zones heen zo min mogelijk te missen. En jij maakt gewoon je eigen feestje. Maar hoe verschillend elk festivalbezoek ook is, één ding is voor iedereen gelijk: de paradijselijke plek waar het allemaal samenkomt, de schitterende tuinen, de bossen, de waters. Daar beleef je de kracht van muziek in de natuur.

Yoram Ish-Hurwitz
artistiek directeur

- FB Oranjewoud Paviljoen
- Museum Belverdere
- Baba Yaga
- Children's corner
- Folly
- De Overtuin
- Salon Podium
- Proeftuin Podium
- Bagatel
- Mikrokosmos
- Zwarte tipi
- Landgoed Oranjewoud

pagina
21

Expedition Zone
Lokroep van de semantron

pagina
22 + 23

Expedition Zone
Trip naar de vergankelijkheid

pagina
16 + 17

Comfort Zone
Comfortabel concert snoepen

pagina
18 + 19

'Naar elkaar luisteren is de sleutel'

pagina
6 + 7

Festivalhart de Proeftuin
De Proeftuin: culinaire en muzikale proeverij

pagina
8 + 9

Family Zone
'Iedereen wil spelen'

pagina
10 + 11

Play Zone
Zes mannen, één stem

pagina
12 + 13

Play Zone
Muziek voor vrede en vriendschap

pagina
15

Play Zone
'In trance tot je helemaal gek wordt'

De Proeftuin: culinaire en muzikale proeverij

LUCAS KEMPER

De Proeftuin is het festivalhart van Oranjewoud Festival. Het draait hier om sfeer en gezelligheid met beeldende kunst, voorproefjes van concerten uit het hoofdprogramma en fijne andere bandjes. Ook is er een uitgebreid aanbod aan hapjes en drankjes tot 's avonds laat. Een (muzikaal) voorproefje.

Reisje langs de Donau

Danubian Voyage van Arifa werd door magazine *Mixed World Music* vorig jaar uitgeroepen tot beste Nederlandse 'wereldmuziek'-album. De loop van de Donau wordt door de leden van het kwartet op hun vijfde album op indrukwekkende wijze muzikaal gevolgd. Met Zhivko Vasilev uit Bulgarije op kaval (een traditionele herdersfluit), Bence Huszar uit Hongarije op cello, de Duitse pianist Franz von Chossy en de Turks/Nederlandse percussionist Sjahin During. Zoals de Donau zich niks aantrekt van grenzen, vormt ook hun muziek – jazz met invloeden uit Balkan en Midden-Oosten – een natuurlijke brug tussen Oost en West.

Nieuwe band

Di Gojim-kopstukken

Jaap Mulder was ruim dertig jaar frontman en klarinettist van de geweldige Friese klezmerband Di Gojim. Vorig jaar stopte hij met de groep. Zijn nieuwe project heet Hejre Kati, genoemd naar een Transsylvanisch liedje dat hem lang geleden aanstak met het Balkan- en klezmervirus. Mulder verzamelde ook nu weer topmusici om hem heen: Tseard Nauta (Di Gojim) op contrabas, Wilco Oomkes op accordeon, Michiel Bakkes de Vries op tupan-trommel en Balder ten Cate op cimbalom.

Optimistische swing

Het vrolijke Pierre et les Optimistes zou zo weggelopen kunnen zijn uit het Parijs van de jaren 30. De groep met Pierre Laernoës (zang/gitaar), Myrthe van de Weetering (viool), Vincent Arp (contrabas) en Coen Kaldeway (sax en klarinet) speelt op aanstekelijke wijze jazz *manouche* in de stijl van Django Reinhardt, of noem het *gipsy stuff*, zoals zijzelf. Maar ook flamenco, oude jazz en chansons. Zonnig en swingend.

JURI IHENSCHE

Betoverende folkjazz

Under the Surface, met slagwerker Joost Lijbaart, zangeres Sanne Rambags en gitarist Bram Stadhouders, is een supergroep van de geïmproviseerde muziek. Op het nieuwe album *Miin Triuw* worden de grenzen verder opgerekt, geografisch en muzikaal. Geen impro dit keer, maar een gecomponeerde suite. Geïnspireerd door de vele reizen die de groep maakte, ontstond een unieke combinatie van pop, jazz, folk, wereldmuziek en elektronica met teksten in een mysterieus aandoend (middeleeuws) Oudnederlands. Het resultaat is betoverend en klinkt als Noord-Europese volksmuziek anno 2023.

Onbeperkte mogelijkheden

Onbeperkt Ensemble uit Ateliers Majeur van Stephan Mooibroek is een collectief van muzikanten met en zonder een beperking. Al eerder ging het ensemble op Oranjewoud Festival op zoek naar de mogelijkheden op het gebied van ritme, klank en melodie. Waar leidt samen improviseren toe? Niet zelden tot een verbluffend resultaat, zo blijkt.

Opwindende Afro-Caribische jazz

Fra Fra Sound, opgericht in 1980, is de meest doorgewinterde Surinaamse band van ons land en mengt kaseko en kawina met jazz en Afro-ritmes. *Kula Wroko Kibri* heet het nieuwe album, opgedragen aan hun voorouders, aldus oprichter Vincent Henar. „Wij zijn, omdat zij er waren. De ritmes, verhalen en spiritualiteit, allemaal vormen ze de rode draad van hun nalatenschap.” Fra Fra Sound trad over de hele wereld op, zelfs voor Nelson Mandela in Zuid-Afrika.

RONALD KNAPP

Warm en onvoorspelbaar

Trio Nyala is een piepjong trio dat pop combineert met jazz en improvisatie. De leden – Pau Li Liem (zang/piano), Stef Joosten (elektrische bas) en Jorrit Romme (drums) – leerden elkaar kennen op het Conservatorium in Tilburg. Net als een vlam (*nyala* in het Indonesisch) is hun muziek warm, onvoorspelbaar en continue onderhevig aan verandering. Li Liem: 'Wat we gaan spelen bestrijkt in elk geval niet één muziekstijl.'

BAS VAN HORDIJK

Mini-optredens van topartiesten

Onder de noemer 'Pieces of Today' zijn er op het Proeftuin Podium mini-optredens van internationale topartiesten uit het hoofdprogramma. Hieronder het Isabelle van Keulen en Chianti Ensemble, Quatuor Ebène, Izhar Elias, Rastrelli Cello Quartet, Peter Beets, Harriet Krijgh, Magda Amara, Jonathan Fournel, Elisabeth Hetherington en Paolo Gorini. Presentatie: Emma van der Schalie.

Verbinden en ontstijgen

Kunstenaar Bart Ensing (1960) maakt sculpturen en installaties van en in de natuur. In opdracht van Oranjewoud Festival creëerde hij in de monumentale beuk in de Overtuin met draden de installatie *Verbinding*. 's Avonds, als het wordt verlicht, transformeert het werk. *Ontstijgen* is een andere installatie van hem rond een groep waternimfen die lijkt op te stijgen uit de vijver in de Overtuin.

Als je een kaartje voor een concert koopt, krijg je een festivalbandje dat toegang geeft tot Festivalhart de Proeftuin. Als je geen concert bezoekt, koop je voor 5 euro een festivalbandje. Tot en met 18 jaar gratis.

Je zou 'Just Press Play van ensemble But What About 'een interactieve voorstelling' kunnen noemen. Maar 'muzikale speeltuin' klinkt een stuk minder formeel en dekt de lading beter.

door PAUL VAN DER STEEN

HENRY FABER

'Iedereen wil spelen'

Stukje bij beetje merken deelnemers in de speeltuin van *Just Press Play* dat hun bewegingen en het aanraken van bepaalde plekken en objecten onmiddellijk leidt tot reacties van de drie instrumentalisten, Julian Sarmiento, Vincent Martig en Wilco Oomkes. Bovendien is er een grote rode knop, die alle muziek als bij toverslag kan laten stoppen. Uiteindelijk komt iedereen aan de beurt. 'Het is veel lol en aftasten van mogelijkheden,' legt Oomkes uit. 'Eén keer op die rode knop drukken is leuk. Maar bij de derde of vierde keer heb je de lachers meestal niet meer op je hand. Wat werkt wel?'

Het trio But What About ontstond als kamermuziekensemble, toen de leden studeerden aan het Haagse conservatorium. Oomkes: 'We hebben op een concours van de conservatoria van Rotterdam en Den Haag nog de Kamer muziekprijs gewonnen.' Later begonnen de mannen zich af te vragen hoe ze zich als ensemble konden onderscheiden. 'We wilden

toch een eigen stempel zetten. Ons denken ging al snel in de richting van een meer conceptuele aanpak: elementen van buiten de muziek erbij betrekken, theaterler durven zijn en de interactie met het publiek aangaan.' Het basisidee voor *Just Press Play* ontstond tijdens een gesprek van Oomkes met zijn vriendin Jannelieke Schmidt, sopraan en pedagoog. 'Zij bedacht dat het aardig zou zijn om een show te ontwikkelen die draaide om spelen.' Het uitwerken lukte dankzij Windows of Opportunity, een regeling die jonge makers de kans bood een korte voorstelling te creëren. 'Tijdens een week in het Akoesticum in Ede kreeg het plan handen en voeten.' Oomkes heeft als accordeonist het voordeel van jazzervaring. 'Ook bij *Just Press Play* is de grootste gemene deler improvisatie. Dat vergt het vermogen om je eigen perspectief los te kunnen laten: uitzoomen en van bovenaf het geheel bekijken.'

Deelnemers gedijen bij een losse sfeer. 'We willen in alles benaderbaar zijn. Dus geen hoog podium. Zelfs

“**'Just Press Play werkt op festivals perfect. Mensen, volwassenen én kinderen, zijn er opener dan normaal'**

het lichtplan moet uitnodigen. *Just Press Play* werkt daarom op festivals perfect. Daar hangt van nature al een speelse sfeer. Mensen, volwassenen én kinderen, zijn er opener dan normaal.' Bij klassen en andere groepen hangt veel af van de onderlinge cohesie. Een onveilige sfeer heeft vrijwel altijd effect. 'Daarom peilt Jannelieke als spelleider vooraf alvast de stemming. Zo krijgen we gevoel bij het publiek tegenover ons. Soms moet je iets meer moeite doen om iedereen zijn gène te laten overwinnen.'

Just Press Play mag oorspronkelijk bedoeld zijn voor kinderen van de basisschool, in de praktijk blijkt er geen leeftijdsgrens te bestaan. 'Eén keer waren we verkeerd geboekt en moesten we opeens optreden op een

middelbare school voor leerlingen tussen de twaalf en zestien jaar. Dat was even schrikken, maar – niet geheel tot onze verbazing – bleek de formule ook bij deze groep prima te werken.' Volwassenen staan evengoed te dringen. 'Grote hilariteit natuurlijk als een van de leraren met ons meedoet.' But What About denkt inmiddels na over het breder uitrollen van de *Just Press Play*-formule. 'De centrale boodschap luidt dat iedereen wil spelen. Dat is een heel waardevolle gedachte. We onderzoeken nu ook of het werkt om bedrijven te laten zien wat er gebeurt als alle onderlinge verschillen wegval- len, iedereen gelijk wordt, en het dus aankomt op de essentie: echt leiderschap. Hoe zorg je ervoor dat iedereen werkelijk met elkaar gaat samenwerken? Door te luisteren en open te staan voor elkaars ideeën.'

Baba Yaga
ma 29 mei, 13u

Ook in de Family Zone:

je eigen opera en leren improviseren

Componisten Anne-Maartje Lemereis en Remy Alexander programmeren in de ochtend en middag tijdens de ActiviteitenParade in de Family Zone een groot aantal (gratis) workshops voor kinderen. Ze kunnen hier leren improviseren op wat de natuur te bieden heeft ('TakkeMuziek'), componeren op zelfgebouwde instrumenten (MusicFactory) of samen spelen in het KakafonieOrkest.

LUCAS KEMPER

Rond lunchtijd zijn er familievoorstellingen van But What About (*Just Press Play*), Epos Ensemble (*De Wraak van Lorre*) of van Frank Groothof (*Douwe, de duivel en zijn ouwe moer*). Eind van de middag is er steeds een dagafsluiting, de grote Finale. Ondertussen loopt er ook een RanjaZangeres rond die zingend limonade uitdeelt.

Remy Alexander tipt de 'FlitsOpera'. 'Iedere middag kunnen kinderen een eigen opera komen maken onder begeleiding van Anne-Maartje Lemereis en zangeres Merlijn Runia. De kinderen bedenken zelf zowel het libretto als de muziek, aankleding en enscenering. Aan het einde van de workshop voeren de kinderen het stuk samen uit tijdens de dagafsluiting op het grote podium van de Family Zone. Met ondersteuning van piano en zang spelen de kinderen alle rollen en instrumenten zelf! Het is vaak briljant wat er gemaakt wordt en echt een hoogtepunt van het programma.'

Zes mannen, één stem

Meer dan een halve eeuw oud, springlevend en heel normale jongens: The King's Singers. De fameuze Engelse close harmony-groep verzorgt de opening van Oranjewoud Festival. In gesprek met zanger Christopher Bruerton.

door FREDERIKE BERNTSEN

“Ik ben opgegroeid in Nieuw-Zeeland, midden in de natuur,” zegt Christopher Bruerton, een van The King's Singers. ‘Bergen, rivieren, bos. Ik kijk alleen al daarom uit naar de festivallocatie in Oranjewoud. In ons vak moet je zorgen dat je genoeg aan ontspanning doet, dat je acclimatiseert, daarvoor is er hopelijk in de omgeving gelegenheid. We geven zo'n tweehonderd concerten per jaar. Ik hou ervan om op plaatsen te zingen waar *out of the box* gedacht wordt.’ The King's Singers, ooit opgericht door leden van het King's College Choir in Cambridge, zijn ruim een halve eeuw oud, maar springlevend. Na diverse ledenwissels staat de essentie van de groep nog steeds overeind: zes vrienden op het podium, die brengen wat ze mooi vinden, waar ze intens van houden, en die proberen het publiek daarin mee te slepen. ‘Het liefst zingen we een gemengd programma, dat is onze handtekening, en daar zit vaak voor ieder iets herkenbaars tussen. Je probeert bij het uitzoeken van repertoire avontuurlijk te zijn, te verrassen, maar ook het feest der herkenning te presenteren. *Songbird* voor het Oranjewoud Festival is als een buffet, je kunt verschillende dingen

proeven. Ons programma omspannt vijf eeuwen muziek. The Beatles, wie houdt er niet van The Beatles? Schuberts *Flucht*, een paar jaar voor zijn dood geschreven: de dood komt voor hen die stil zitten, dus blijf in beweging. Dat gaat over de vlucht van vogels, maar ook over de vlucht van het leven. Ligeti zingen we ook, *The Cuckoo and the Pear Tree*, een geweldig en maf stuk. De renaissance is vertegenwoordigd met Clément Janequin. Switchen gaat overigens niet zomaar, daar denken we goed over na. Je hebt ademruimte nodig, Ligeti is geen Beatles. Korte aankondigingen op de juiste plekken geven tijd om je aan te passen en om een knop om te zetten. Je moet proberen een zo goed mogelijk klankbeeld in je hoofd te hebben. Technisch zijn onze programma's vaak zeer veeleisend.’

Christopher Bruerton voelt zich als een vis in het water bij The King's Singers, hij kwam erbij in 2012. ‘Wat voor mij heel boeiend is: ik ben geen echte bariton, maar ook geen tenor, ik zit ertussenin. Ieder jaar vragen we een componist om een opdrachtcompositie en er worden stukken voor ons gearrangeerd. Dat gebeurt exact op onze stemmen, op de groepssamenstelling.

Het voelt zeer comfortabel als de muziek op je stem past.’

Als één instrument

Zes mannen, één geluid, hoe werkt dat, close harmony zingen? ‘We laten ons vocale ego achter als we het podium op stappen. Het doel is om met z'n zessen als één instrument te klinken. Close harmony, de term zegt het al: harmonie, iedereen werkt samen om een bepaalde samenklank te bereiken. Luisteren, en jezelf aanpassen aan wat je hoort. Je let erop hoe een lettergreep moet klinken, en of die luid of zacht moet, maar vooral de kleuren zijn zo belangrijk. Een zachte klank kan vrolijk, boos of gefrustreerd klinken. De neuzen moeten dezelfde kant op staan om daarin één stem te bereiken. In het programma *Songbird* is de vocale kleuring optimaal.’

‘Onze benadering van samenzang komt vanuit de bas,’ vervolgt Bruerton. ‘We luisteren allemaal naar de collega die links van ons staat, die lager is dan je

eigen stemtype. Op de bas bouwen we onze akkoorden, en we werken van daaruit naar boven. In korte tijd moeten vaak veel noten passen, en iedereen moet gehoord worden. We staan ook dicht bij elkaar, om zo goed mogelijk te kunnen horen wat de ander doet. Als je bij een repetitie zou zijn: je hoort weinig zingen en veel praten. Het gaat er niet alleen om dat je die zwarte bolletjes op het papier zingt. Lichaamstaal en het vinden van het juiste verhaal is net zo belangrijk – het verhaal van ieder lied, en de spanningsboog over het hele programma.’

Het olympisch vuur

Ze zijn altijd heel normale jongens gebleven, benadrukt Bruerton. ‘We koken, gaan naar de film, lezen een boek. Maar als we samen zijn kunnen we grote hoogten bereiken, en uitdrukking geven aan een heel speciale kunstvorm. We nemen de muziek serieus, niet onszelf. Ik voel me zeer verantwoordelijk voor de erfenis die ik meedraag, sinds ik lid ben van

de groep. Het voelt alsof je de drager bent van het olympisch vuur, je wil het brandend houden en op de juiste manier doorgeven.’

En daar zit een belangrijk punt van discussie bij de Singers. De traditie weegt zwaar, de groep is hecht, maar de wereld verandert. Bruerton staat er bewust bij stil. ‘Social media, de technologie: die gaan over hoe we muziek te horen krijgen, en wat die voor ons betekent. Hoe blijf je als ensemble relevant, hoe spring je daarop in? Ik denk dat het belangrijkste is je hoge niveau te behouden en te zoeken naar nieuw publiek. Jezelf steeds opnieuw uitdagen, en toch trouw blijven aan jezelf, dat is de grootste opdracht.’

FB Oranjewoud Paviljoen
vrij 26 mei, 20 u.

FRANCES MARSHALL

Muziek voor vrede en vriendschap

ANP

Giora Feidman geeft een exclusief optreden tijdens Oranjewoud Festival. Het is onderdeel van een wereldwijde tournee waarin de Argentijns-Israëliisch-Amerikaanse klarinetvirtuoos wil oproepen tot vrede en vriendschap.

door RENÉ VAN PEER

Tijdens het optreden speelt Giora Feidman (87) muziek van zijn meest recente album *Friendship*. Zijn klarinet krijgt begeleiding van 'friends' op viool, cello en piano. Titels als *Nothing but Love, Respect, Hope* en *Prayer for a Friend* maken zonder enige omhaal duidelijk waar het hem om begonnen is. En om het streven naar vrede tussen volkeren nog eens extra te onderstrepen, zijn alle nummers geschreven door Majid Montazer, een componist van Iraanse komaf. Zoals Israeliër Feidman zegt: 'Alle artiesten moeten zich meer inzetten voor vrede.'

Pogroms

Giora Feidman brengt *Friendship* in 2022 uit om te vieren dat hij al 75 jaar optreedt. Als tiener al staat hij op het podium met zijn vader, die ook muzikant is, om feesten op te luisteren. Feidman wordt in Argentinië geboren in een Joodse familie, die aan het begin

“

'Als muziek een religie was, zou ik mezelf bijzonder godsdienstig noemen'

van de twintigste eeuw uit Chisinau (in het huidige Moldavië) moet vluchten voor uitgebreide pogroms in die stad. In 1956 emigreert hij naar de nieuwe staat Israël, waar hij het jongste lid wordt van het belangrijkste symfonie-orkest. Aanvankelijk spreekt hij geen van de gangbare talen. Geen Hebreeuws, Jiddisch of Engels. Maar hij zuigt alles op wat hij tegenkomt in de smeltkroes die het land na de Tweede Wereldoorlog is. Van over de hele wereld zijn Joden naar Israël gekomen, met hun culturele bagage.

Tegenstrijdige emoties

Zo maakt hij ook kennis met de klezmer, de Joodse feestmuziek bij uitstek, die zijn voorouders generaties lang gespeeld hebben. Hij wordt er zo door geraakt dat hij zich er in de jaren zeventig op gaat toeleggen. Feidman weet de tegenstrijdige emoties van vreugde en rouw, die het kenmerk zijn van klezmer, als geen ander te verklanken.

Als een van de weinigen speelt hij dit repertoire ook op basklarinet. De albums die hij opgenomen heeft zijn een weerspiegeling van de uiteenlopende invloeden die hij heeft ondergaan. De muziek op *Friendship* heeft onmiskenbaar een klassieke inslag. Feidman is een absolute meester op zijn instrument. Op andere albums kan hij zijn klarinet als een straatmuzikant laten scheuren en janken in losbandige dansen. Maar ook heeft het zachtzijden, omfloerste geluid dat hoort bij zijn klassieke achtergrond. Dat komt hem van pas wanneer hij muziek van Wolfgang Amadeus Mozart, Franz Schubert en zijn eigen vrouw Ora Bat Chaim uitvoert.

Schindler's List

Hij treedt op met gerenommeerde ensembles als het Kronos Quartet en leden van de Berliner Philharmoniker. Met enige regelmaat wendt hij zich tot het repertoire uit zijn geboortestad Buenos Aires. De tango, en dan met name het werk van de grote vernieuwer Astor Piazzolla, staat vaak op zijn standaard. Een van zijn cd's heet zelfs *TangoKlezmer*.

Feidman levert met zijn muziek ook bijdragen aan films. Het meest bekend is zijn aandeel in *Schindler's List* van Steven Spielberg uit 1993. In de muziek die John Williams voor deze film schrijft, speelt Feidman de klarinetpartijen. Zodoende bereikt zijn spel een groter publiek dan ooit.

De klarinettist houdt zich verre van uitgesproken politieke standpunten. Maar hij ziet zijn instrument en zijn muziek als krachtige pleitbezorgers voor vrede en vriendschap. 'Vrienden zijn het grootste cadeau dat onze Schepper ons gegeven heeft,' zegt hij. In een wereld vol ontreding is de klarinet de spreekbuis van zijn ziel, zijn diepste innerlijk. 'Als muziek een religie was, zou ik mezelf bijzonder godsdienstig noemen.'

Terwijl Giora Feidman met zijn ensemble alweer een paar jaar aan een wereldomspannende tournee bezig is, is hij ook druk doende met een nieuw album. Dat moet volgend jaar verschijnen.

FB Oranjewoud Paviljoen
zo 28 mei, 20.30u mei

Ook in de Play Zone:

van cellokwartet tot bigband

Naast de wereldberoemde King's Singers, 'klezmerkoning' Giora Feidman en trompetvirtuoos Eric Vloeimans is er nog veel meer te beleven in de Play Zone.

Onder de noemer 'Jazz van de Lage Landen' gaat cabaretier, presentator, zanger en (top)pianist Mike Boddé een verbond aan met Hermine Deurloo, die de altsaxofoon met groot succes inwisselde voor de 'fascinerende klank' van de mondharmonica.

Het Berlage Saxophone Quartet en zangers Karin Strobos en Martijn Cornet brengen een keur aan liederen uit het interbellum en het Duitse Rastrelli Cello Quartet speelt verfijnde kamermuziek en modern klassiek, maar ook filmmuziek, pop, jazz, klezmer en tango. Van Prokofiev via Piazzolla naar Morricone en Beatles en Stones.

Er zijn meer bijzondere samenwerkingsbanden: alternatief popzangeres Pitou, jazzensemble Artvark Saxophone Quartet en klassiek strijkkwartet Matangi slaan de handen ineen voor een speciaal programma, en de Zuid-Afrikaanse gitarist en componist Vuma Levin presenteert zijn nieuwste album, een samenwerking met AM.OK (Amsterdams Modern Orkest).

Voor hilariteit zorgt het Poolse ThreeX dat virtuoos klassiek mixt met humor, dans en circus. De achttienkoppige bigband New Jazz Orchestra onder leiding van de fenomenale jazzpianist Peter Beets is een van de kersen op de Play Zone-taart.

Oranjewoud Festival bedankt

FOUNDING PARTNER

FB Oranjewoud

Tsjoch op

BEGUNSTIGERS EN SUBSIDIENTEN

Rabobank

Zwanenburg
PROJECTEN

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

provincje Fryslân
provincie Fryslân

GEMEENTE
HEERENVEEN

FONDS 21

het Prins Bernhard
Cultuurfonds

NICO NAP
FOUNDATION

performers
Sena

Julia Jan
Wouters

dioraphte

ZABAWAS

GASTHUIS

ARCADIA

ELJA
Foundation

ABE BONNEMA
STICHTING

OF

SAMENWERKINGSPARTNERS

Logo of a partner

Logo of a partner

Noord
Nederlands
Orkest

SPOT
GRONINGEN

STATION
NOORD

staatsbosbeheer

ntr:

no vern
ber
music

Schiermonnikoog
SFestival

CELLO
BIENNALE
AMSTERDAM

WONDeRFeel

Festival
Dag in
de
Branding

DAG
VAN DE
COMPIST

NEDERLANDS
VIOLCONCURS

ArtEZ Conservatorium

TJAARDA
natuurlijk gastvrij

KEUNSTWURK

NEW
FACES

Kas ko

POSTHUIS
THEATER

Vorstelijk
Oranjewoud

STICHTING BELVEDERE ORANJEWOLD

TIJD

MUSEUM
BESCHERMING
BEVOLKING

da capo

vanderklas.nl
ENJOY YOUR SKILLS
MUZIEKINSTRUMENTEN

ateliers
majeur
centrum voor de kunsten

Caleidoscoop

RONDONZORG

WENDER

friesland
college

JELMER DE HAAS

‘In trance tot je helemaal gek wordt’

Ook op zijn zestigste blijft Eric Vloeimans afwisseling en vernieuwing zoeken. De trompettist speelt in duo's, in grotere ensembles en orkesten en staat af en toe als solist en motivator voor amateurgezelschappen.

door PAUL VAN DER STEEN

Een deel van dit jaar, onder meer Vloeimans' optreden op Oranjewoud Festival, staat in het teken van een gloednieuwe band, HOTSPOT. Die groep is de opvolger van zijn eerdere elektronische ensemble Gatecrash dat ook de versterkte Vloeimans laat horen. 'Ik ben vooral een melodieënman, maar in dit geval krijgt ook de groove een centrale plek en is er ruimte voor een meer poppy geluid,' vertelt hij. De trompettist, die vaak met brede penseelstreken en veel gevoel speelt, wil hier met vier collega's ook andere terreinen verkennen. Ze zijn allemaal jonger dan Vloeimans: een paar jaar (drummer Pascal Vermeer), een generatie (gitarist Jérôme Hol en bassiste Phaedra Kwant) of zelfs anderhalve generatie (toetsenist Sjoerd van Eijk).

De trompettist verheugt zich: 'Lekker spelen met al deze goede mensen en met de grooves en onregelmatige maatsoorten. In een deel van de gevallen net zolang tot we in een soort

prettige trance terecht komen. Totdat je helemaal gek wordt.'

Voorlopig gaat het vooral om zoveel mogelijk uitproberen, kijken waar HOTSPOT de musici en de luisteraars brengt. 'Op termijn kunnen we misschien samen een plaat opnemen. Maar voorlopig nog even niet. Ik heb de afgelopen tijd al vier andere albums met andere groepen en duo's uitgebracht.'

Op Oranjewoud Festival laat Vloeimans het niet bij optreden. Hij geeft ook een masterclass van drie uur. Iedereen met meer dan vier jaar instrumentervaring kan deelnemen. 'Wat ik precies gaat doen, laat ik afhangen van de groep en de behoeftes die daar leven. Het kan gaan over het bespelen van het instrument, of over samenspel. Niet iedereen realiseert zich bijvoorbeeld dat een valse tweede trompet ook de eerste trompet vals laat klinken. Maar komen er heel veel verschillende soorten vragen, dan probeer ik straks drie uur lang alleen

maar zo goed mogelijk antwoorden te geven.'

Vloeimans wil mensen vooral motiveren. 'Als je iets goed wilt kunnen, kost het ook tijd en moeite om dat te leren. Dat betekent af en toe even doorbijten om verder te komen.' De trompettist maakte eerder al twee inspiratieboeken onder de titel *Horn of Plenty*, met bladmuziek van eigen stukken (inclusief variatiemogelijkheden). 'Er komt nog een HOP (afkorting van de boektitel) aan, plus een HOP'je voor kinderen. De mooiste reacties die ik kreeg waren die van mensen die vertelden dat ze door mijn boeken hun instrument zijn blijven bespelen. Daar doe je het voor. Muziek heeft mij zoveel plezier gebracht en nog steeds. Dat gun ik andere mensen ook graag.'

FB Oranjewoud Paviljoen
ma 29 mei, 17u.

Comfortabel concert snoepen

expedition zone ●
comfort zone ●

Genieten van de mooiste kamermuziek in de lommerrijke omgeving van Oranjewoud. In de Comfort Zone van Oranjewoud Festival krijgen bezoekers een rijkgeschakeerd muziekmenu voorgeschoteld.

door MARK VAN DE VOORT

STEFANO MARK

Naam en faam én talent in Comfort Zone

Genieten van de mooiste kamermuziek in de lommerrijke omgeving van Oranjewoud. In de Comfort Zone van Oranjewoud Festival krijgen bezoekers een rijkgeschakeerd muziekmenu voorgeschoteld. Drie dagen lang biedt het festival een vrijplaats aan aanstormende klasbakken en gerenommeerde muziekcoryfeeën. Jong en veelbelovend muziektalent moet je koesteren. De Comfort Zone biedt verschillende sterren van de toekomst een podium.

Vorig jaar won de Italiaanse cellist Stefano Bruno de eerste prijs op het Nationaal Cello Concours in Amsterdam. Een meestercellist in wording die les krijgt van topcellisten Pieter Wispelwey en Giovanni Sollima. Een andere naam om in de gaten te houden is Salih Can Gevrek. Deze Turkse pianist sleepte de Oranjewoud Festival Award 2023 in de wacht. In de Comfort Zone tapt hij uit een romantisch vaatje met een Rachmaninov-recital.

Talent dat definitief doorbreekt krijgt ruim baan in Oranjewoud. De Franse klavierpoët Jonathan Fournel neemt zijn luisteraars mee op een spirituele reis. Voor zijn opvallend volwassen spel werd hem in 2021 de eerste prijs van het prestigieuze Koningin Elisabethwedstrijd toegekend. Het kan soms snel gaan want in recordtempo maakt Fournel nu deel uit van gevestigde orde van de klassieke muziek.

Dat kun je zeker zeggen van het duo Harriet Krijgh (cello) en Magda Amara (piano). Zij spelen werken van Bach, Messiaen en Franck. Ook Nederlands veelzijdigste violiste, Isabelle van Keulen, komt langs en verklaart haar liefde aan de tango. Met haar eigen ensemble paart ze Bach aan Astor Piazzolla. ●

Quatuor Ébène: strijkkwartetdromen

Componisten gooien hun ziel en zaligheid in het strijkkwartet. Van hoogstpersoonlijke ontboezemingen tot hogeschoolexperiment met toonhoogtes en timbres. Met vier strijkers openen toondichters alle creatieve poorten en muziekliefhebbers smullen ervan. Met de regelmaat van de klok duiken nieuwe, talentvolle strijkkwartetten op, waardoor de gevestigde orde gedwongen wordt scherpe kwaliteitskeuzes te blijven maken. Oranjewoud Festival strikte dit jaar een van de avontuurlijkste strijkkwartetten van dit moment, het Franse Quatuor Ébène. Tijdens de sfeervolle concerten in de Comfort Zone neemt het in 1999 opgerichte kwartet een prominente plek in.

Met lef bestrijkt Quatuor Ébène een breed repertoire waarbij klassieke topstukken worden afgewisseld met eigentijdse uitstapjes en crossoverprojecten. 'Met het grootste gemak verandert dit strijkkwartet in een jazzband,' schreef The New York Times. Zo improviseren ze naar hartenlust op thema's uit jazzstandards en popsongs, onder meer te horen op grensverleggende cd's als *Fiction* (2010) en *Brazil* (2014). Op hun recente cd 'round midnight (2021) speelt Quatuor Ébène weer twintigste-eeuwse klassiekers van Henri Dutilleux en Arnold Schönberg, bijgestaan door topmusici als altviolist Antoine Tamestit en cellist Nicolas Altstaedt.

Corebusiness van Quatuor Ébène is de rijke klassieke strijkkwartettraditie. Recent hebben ze nog de hele Beethoven-cyclus gespeeld en opgenomen, onder de noemer Beethoven Around the World. De vier leden spelen op een aantal indrukwekkende instrumenten, waaronder Stradivariussen en Guarneri's. Tijdens Oranjewoud Festival pakt Quatuor Ébène uit met sfeervol repertoire van Richard Dubugnon en Maurice Ravel. Hun virtuoze vingervlugheid mogen ze vervolgens aanscherpen in het duizelingwekkende Eerste Strijkkwartet van de Hongaarse meestercomponist György Ligeti. ●

JULIEN MIGNOT

'Coming of Age': diva's pakken door

Jong geleerd is oud gedaan, zeker in kunstenaarland. Vreemd genoeg is het voor zangeressen op leeftijd niet altijd vanzelfsprekend om het podium te beklimmen. Terwijl ze zoveel ervaring en inspiratie meebrengen. Van een bezielde stemgeluid tot een karrenvracht aan charisma. Tijdens de voorstelling *Coming of Age* gaan drie oudere zangeressen er helemaal voor. Ze vertellen over hun liefde voor de zangkunst en vertolken enkele van hun favoriete aria's. Regie is in handen van mezzosopraan Cora Burggraaf die via Oranjewoud Festival een meerjarig nieuwe-makertraject volgt.

Cora Burggraaf

In *Coming of Age* staan drie topvocalisten weer in de schijnwerpers, te weten sopraan Elena Vink en mezzosopranen Lucia Meeuwse en Hebe Dijkstra. Burggraaf is verbaasd dat zangeressen rond hun 55ste vaak van het concertpodium verdwijnen. 'Dat is absoluut onterecht,' benadrukt ze. 'Ik kan me nog herinneren dat ik als student een bijbaantje had bij het Nederlands Dans Theater. Ik bezocht veelvuldig voorstellingen van de senior-dansers van NDT 3. Die waren indrukwekkend. Het gaat dan niet om virtuositeit, maar om pure zeggingskracht.'

Met *Coming of Age* biedt Burggraaf deze uitmuntende zangeressen weer een podium. 'Natuurlijk is de leeftijd te horen op hun stem, maar bij een oudere zangeres speelt het ego niet meer zo'n rol. Ze durven veel meer te tonen aan kwetsbaarheid en verdieping.' Tijdens Oranjewoud Festival is een preview te zien van de productie. 'Alle voorstellingen zijn geënceneerd. De zangeressen spelen en zingen, en delen hun levensverhaal met het publiek. Arrangeur Bob Zimmerman heeft hun favoriete repertoire bovendien op maat gesneden voor de zangeressen.' ●

WOUT NOOTGEDAGT

MERLIN DOOMERIK

Oranjewoud Festival is een meerjarige samenwerking aangegaan met het Atlas Ensemble. Dat legt zich toe op muziek waarin instrumenten uit verschillende culturen samen te horen zijn. Drijvende kracht is componist Joël Bons.

door RENÉ VAN PEER

‘Naar elkaar luisteren is de sleutel’

Artistic leader van het festival Yoram Ish-Hurwitz ontmoette Joël Bons vier jaar geleden. Die kennis-making en de compositie *Nomaden* die Bons voor het Atlas Ensemble schreef, overtuigden hem ervan dat hij er meer mee moest doen. ‘Ik was gegrepen door dat stuk,’ zegt Ish-Hurwitz. ‘Ik vroeg me af waarom dat niet een meer standaard orkestklank kon zijn.’

Nomaden bestaat uit 38 delen, die heel natuurlijk in elkaar overgaan. Aangezien de Cello Biënnale de opdracht voor het stuk verstrekt had, is de hoofdrol voor de cello van Jean-Guihen Queyras. Naast Europese instrumenten als hobo, dwarsfluit en viool zijn vooral Aziatische instrumenten bepalend voor het geluid. Bons ontving voor dit werk in 2019 de Grawemeyer Award, een prestigieuze prijs die eerder toegekend was aan György Ligeti, Pierre Boulez, Louis Andriessen en Michel van der Aa.

Bali, boogiewoogie en Beatles

Bons groeide op met muziek uit uiteenlopende culturen. Van Mexicaanse mariachi tot Perzische dastgah, muziek uit Bali, Oeganda, Venezuela, maar ook boogiewoogie en de Beatles. ‘Al die muziek sprak enorm tot mijn verbeelding. De prikkel om me te verdiepen in andere culturen kwam van thuis. Mijn ouders waren in de jaren 70 in China geweest. Tijdens hun reis stuurden ze brieven en foto’s.’ Een reis die Bons in 1988 naar China maakte, resulteerde in een intensieve samenwerking met jonge Chinese componisten. ‘Ik ontmoette Tan Dun

Joël Bons

die toen nog volkomen onbekend was in het Westen, net als de rest. Het was het prille begin van de nieuwe Chinese muziek, ik viel met mijn neus in de boter.’

De Chinese componisten bleken vooral geïnteresseerd in westerse instrumenten en schreven composities voor het Nieuw Ensemble, waarvan Bons artistiek leider was. Hij was echter op zoek naar een combinatie van instrumenten uit beide tradities. Zo werd het Atlas Ensemble geboren, dat in 2002 voor het eerst naar buiten trad. De ontmoeting met Yoram Ish-Hurwitz in 2019 kwam voor Bons precies op het goede moment. ‘We hadden *Nomaden* negen keer gespeeld. De subsidie was op en corona brak uit. Ik dacht dat het Atlas-avontuur was afgelopen.’

Voor Oranjewoud Festival wil Bons

nieuwe stappen zetten in de muziek die hij voor het Atlas Ensemble schrijft. ‘Waar ik van droom is een gigantische bezetting, een orkest waarin je nog veel verder kunt gaan. Dat is ook ontzettend link want die instrumenten zijn juist in hun individualiteit zo mooi: ze zijn heel subtiel, spelen allemaal hun eigen versieringen, hebben een eigen klank, dus wat gebeurt er als je daar een heel grote club van maakt? Misschien nivelleert dat alles wel helemaal. Dat is een enorm spannende onderneming.’ Dit jaar herbergt het ensemble zestien snaarinstrumenten uit alle windstreken. Bons: ‘Ik zit nu steeds te zoomen met Baku, Beijing, Teheran, Mumbai en Istanbul, en probeer dingen uit met de musici. Het zijn allemaal topsolisten maar ze hebben totaal verschillende muziekpraktijken en tradities. Dat is een goudmijn, maar ook arbeidsintensief. Het componeren bestaat in dit geval voor

Li Liangzi (zheng)

“Waar ik van droom is een gigantische bezetting, een orkest waarin je nog veel verder kunt gaan”

BEN BONOUVRIER

Yan Jiemin (erhu)

Neva Özgen (kemençe) en Yuji Nakagawa (sarangi)

minstens de helft uit research. Ik heb nog nooit zo’n bewerkelijk project gedaan. Er zijn spelers uit het Midden-Oosten die volkomen in een orale praktijk staan. Zij geven les zonder muzieknotatie: ze spelen iets voor, de leerling speelt na en moet heel snel op het oor leren imiteren. Dat is een geweldige leer methode. Ik probeer nu verschillende spelelementen en strategieën te bedenken. Zo kan een musicus uit Azerbeidzjan het voortouw nemen en de anderen uitnodigen hem te volgen. Dan moeten de Chinezen en westerlingen zich aanpassen en hun oren open te zetten. Het is lastig om al deze musici, instrumenten en praktijken op één lijn te krijgen, dus ik wil met uiterst simpele gegevens werken. Je moet helemaal teruggaan naar de basis om een common ground te hebben waarop we elkaar kunnen verstaan. Naar elkaar luisteren is de sleutel.’

Samenkomen na uitwaaiëring

‘Ik vraag me al jaren af waarom we ons hier tot louter Europese instrumenten beperken, terwijl er duizenden prachtinstrumenten over de hele wereld zijn. Veel van onze instrumenten vinden hun oorsprong in het Midden-Oosten en hebben zich in verschillende richtingen over de wereld verspreid. Het Atlas Ensemble is in zekere zin een samenkomen van familieleden die uitgewaaid zijn. En zolang ‘de ander’ graag meedoet, is het geen *appropriation* maar *collaboration*. Er zijn oneindig veel combinaties mogelijk en er is een oneindige rijkdom aan expressiemiddelen. Dat is mijn belangrijkste drijfveer: iets laten ontstaan dat er nog niet was.’

Dat streven past precies in de Expedition Zone, glundert Ish-Hurwitz. ‘Dat is een vrijplaats voor experiment, voor bijzondere composities, en voor locatie-

projecten. Het is dus de juiste plek voor muziek die culturen en verschillende speeltradities met elkaar verbindt. Het Atlas Ensemble is het grootste project binnen Oranjewoud Festival. Het is heel fascinerend. Ik ben erdoor geïnfecteerd. Atlas is heel besmettelijk. Ik hoop dat ook anderen erdoor gegrepen worden.’

Museum Belvédère

za 27 mei, 10.30 en 14.15 uur

zo 28 mei, 10.30 en 14.15 uur

Salon Podium

ma 29 mei, 15.30 uur

“

‘Hoe zou een klankperformance in dit gebied klinken? Dat idee triggerde me enorm’

THOMAS LENDEN

Lokroep van de semantron

Het stijlvolle baroklandschap rond Museum Belvédère klinkt op tijdens een magische muziekperformance van Aspasia Nasopoulou rond een eeuwenoud ceremonieel slagwerkinstrument.

door MARK VAN DE VOORT

De klank van de semantron galmt over het Friese landschap. Een oeroude oproep om de oren te spitsen dringt door: hier gaat iets bijzonders plaatsvinden. Speciaal voor Oranjewoud Festival creëert de Grieks-Nederlandse componiste Aspasia Nasopoulou een klanklandschap waarin oud en nieuw, natuur en mens samenkomen. ‘Ik was meteen gefascineerd door het natuurlijke decor rondom Museum Belvédère. Een lange waterweg stroomt door een groot, stil gebied, met het museum als ankerpunt. Hoe zou een klankperformance in dit gebied klinken? Dat idee triggerde me enorm,’ vertelt Nasopoulou.

Uiteindelijk kiest de componiste voor een uniek instrumentarium dat bespeeld wordt door twee slagwerkers, versterkt door een saxofoonkwartet. De eeuwenoude semantron wordt speciaal tot leven gewekt. Een ceremonieel slagwerkinstrument dat in Oost-Europese, orthodoxe kloosters wordt aangewend om op te roepen tot gebed.

Voor de buitenvoorstelling *De Roep van de Semantron* heeft de componiste haar eigen semantron gebouwd uit drie lange houten balken van vuren- en grenenhout. De percussionisten mogen zich verder uitleven op een kleurrijk slagwerk-arsenaal: van woodblocks en aluminium pijpen tot keramische vazen en een koperen bel. De slagwerkers staan op een speciaal vervaardigde brug over het water, terwijl de saxofonisten zich eerst afzonderlijk en later gezamenlijk door het museumgebied bewegen. Het

publiek slaat het klanktafereel gadelangs de wandelpaden en waterpartij.

Wakker schudden

‘Het fundament van mijn compositie is ritme en de puls. Zodra de semantron klinkt is dat een signaal om bij elkaar te komen. Iedereen wordt wakker geschud en de focus is toegespitst op de omgeving,’ ziet Nasopoulou voor zich. ‘De performance speelt met contrasten waarbij de natuurlijke, niet gestemde klanken van de semantron samengaan met de harmonische klankwereld van de saxofoons. De attente luisteraar hoort het saxofoonkwartet ook vogelgeluiden spelen. Mijn compositie verloopt organisch waarbij ik de kleine imperfecties niet uit de weg ga.’

Veel van Nasopoulou’s composities zijn geïnspireerd door teksten. ‘In *Semantron* gebruik ik geen teksten, wel een krachtig narratief, een dramatische spanningsboog die de luisteraar meeneemt.’ *Semantron* wordt

uitgevoerd door het Maat Saxophone Quartet en slagwerkers Agostinho Sequeira en Natalia Alvarez-Arenas. Nasopoulou zet graag nieuwe speelt technieken of zelfgebouwde muziekinstrumenten in. Zo keren stenen terug als slagwerkinstrument. ‘Naast compositie heb ik ook geologie gestudeerd. Die fascinatie voor stenen is dan wel verklaarbaar,’ knipoogt ze. Nasopoulou’s werk neemt geregeld de vorm van een louterend muziekritueel aan. Een compositorische karaktertrek die ze wellicht heeft opgepikt van haar docent, de onlangs overleden Vlaamse componist Wim Henderickx. ‘Ja, hij had net als ik een filosofische kijk op de muziek. Zijn plotse overlijden heeft me diep getroffen.’

Museum Belvédère

za 27 mei (première), 17.15u en 20.15u
en zo 28 mei 17.15u en 18.15u.

SHUTTERSTOCK

Trip naar de vergankelijkheid

LUCAS KEMPER

Museum Belvédère is het stralend middelpunt van Oranjewoud. Een parcours van klankinstallaties en verrassingsconcerten kleurt de cyclus van leven en dood.

door MARK VAN DE VOORT

Midden in het schilderachtige Oranjewoud ligt Museum Belvédère. Sinds 2004 een geliefde pleisterplaats voor liefhebbers van hedendaagse kunst. Het Heerenveense museum vormt dit jaar hét spilpunt van Oranjewoud Festival. In en om het museum gaan festivalbezoekers op expeditie langs klankinstallaties, surprise-optredens en muzikale kunstwerken. Voor museumdirecteur-conservator Han Steenbruggen is de intensievere samenwerking een logische stap. 'We zijn altijd betrokken geweest bij het festival, onder meer als podium. Maar dit jaar maken we helemaal ruim baan.'

Het festival haakt aan bij de lopende Belvédère-expositie *Als de Dood* waarin een bonte parade aan schilders, beeldhouwers, fotografen en dichters hun licht laat schijnen op de dood. 'Het accent ligt op de eindigheid, de vergankelijkheid en de laatste levensfase. Soms pakken de getoonde werken speels uit, andere keren laten ze een zwaardere indruk achter,' vertelt Steenbruggen. Die natuurlijke cyclus van leven, dood en eeuwigheid heeft

niet alleen kunstenaars maar ook componisten en musici geïnspireerd. 'Tijdens het festival zijn enkele spectaculaire werken en optredens bijeengebracht.'

Emotionele bagage

Tijdens drie volgepakte expedities maken festivalgangers een artistieke verkenningsroute in en om het museum. Tussen 10.00 en 17.00 uur is er van alles te beleven. Vertrekpunt is de expositie *Als de Dood*. De geselecteerde installaties en concerten staan in het teken van de natuur en de vergankelijkheid. 'Deelnemend kunstenaar Rob van den Broek kennen we al langer. Hij presenteert vier installaties waarin hij heel persoonlijk reflecteert op de dood,' vertelt Steenbruggen.

Zo toont hij de doods-kist van zijn moeder, die volledig is vervaardigd van natuurlijke, afbreekbare materialen. Van den Broeks interactieve installatie *Message in a Bottle* biedt de bezoeker de mogelijkheid om intieme briefjes aan naasten na te laten. 'We doen niet aan audiotours of begeleidende teksten. Iedere bezoeker vertrouwt op zijn eigen emotionele bagage tijdens de expeditie,' benadrukt Steenbruggen.

Andere geluidskunstenaars trekken erop uit. Op een weiland nabij Museum Belvédère heeft componist Miranda Driessen haar geluidsinstallatie *Sanctuary of Sound* opgesteld. Een meditatieve klankervaring voor acht windharpen en musici. Het is een continue compositie van 72 uur waarbij de passerende wind en magische akkoorden de luisteraar vervoeren. Met haar installatie *All Eyes Are On You* brengt componist Mayke Nas een ode aan de kwetsbare insectenwereld. Bezoekers nemen plaats rond een bloembed van 27 roterende speakertjes waaruit Nas' compositie langzaam opbloeit.

In het middengedeelte van museum vinden overdag korte concerten plaats, onder meer door solisten uit het Atlas Ensemble. Deze musici geven soloconcerten op instrumenten uit verschillende culturen als de Indiase sarangi, de Iraanse luit en de Chinese pipa. 'Heel benieuwd hoe de museumkunst en de muziek straks op elkaar gaan inwerken,' klinkt Steenbruggen enthousiast.

Museum Belvédère

za 27 t/m ma 29 mei, 10-17u.

complete programma

Festivalhart de Proeftuin

Gehele festival – Bart Ensema:
Verbinding & Ontstijgen

VRIJDAG 26 MEI

18.00u. ARIFA: Danubian Voyage

ZATERDAG 27 MEI

11.00u. Onbepakt Ensemble

11.30u. Pierre et les Optimistes:
Gypsy stuff

12.45u. Pieces of Today (korte
proeverijen door de absolute top)

14.45u. Pierre et les Optimistes:
Gypsy stuff

16.15u. Pieces of Today | Hejre Kati

ZONDAG 28 MEI

11.30u. Pieces of Today

13.15u. Trio Nyala

15.00u. Trio Nyala

16.30u. Pieces of Today

18.30u. Presentatieconcert blazersclinic
Eric Vloeimans

19.00u. Fra Fra Sound

MAANDAG 29 MEI

12.30u. Pieces of Today

15.00u. Under the Surface

Family Zone

ZATERDAG 27 MEI

11.00u. ActiviteitenParade (gratis
kinderprogramma met workshops)

12.45u. Frank Groothof: Douwe, de duvel
en z'n ouwe moer

14.00u. ActiviteitenParade

ZONDAG 28 MEI

11.00u. ActiviteitenParade

13.00u. Epos Ensemble: De wraak van
Lorre

14.00u. ActiviteitenParade

MAANDAG 29 MEI

11.00u. ActiviteitenParade

13.00u. But What About: Just Press Play

14.00u. ActiviteitenParade

Play Zone

VRIJDAG 26 MEI

20.00u. Openingsconcert: The King's
Singers: Songbird

ZATERDAG 27 MEI

13.45u. Artvark, Matangi & Pitou

17.15u. ThreeX: Playground

21.00u. AM.OK & Vuma Levin Quintet

ZONDAG 28 MEI

14.00u. Peter Beets & New Jazz

Orchestra: First class jazz ticket to... Paris

17.30u. Rastrelli Cello Quartet: The Best
of Rastrelli

20.30u. Giora Feidman & Friends:
Friendship Tour 2023

MAANDAG 29 MEI

11.30u. Mike Boddé en Hermine Deurloo:
Jazz van de Lage Landen

13.45u. Berlage Saxophone Quartet,
Karin Strobos & Martijn Cornet: FEIER/
FIRE

17.00u. Slotconcert: Eric Vloeimans'
HOTSPOT

Comfort Zone

ZATERDAG 27 MEI

12.00u. Chianti Ensemble: 1921

15.30u. Isabelle van Keulen Ensemble:
Bach meets Piazzolla

19.00u. Ebène Quartet

ZONDAG 28 MEI

5.00u. Zonsopkomsconcert: Viride
Kwartet (incl. ontbijt)

11.45u. De Salon: Vrijheid (met
Mohamedou Ould Slahi Houbeini en
Matangi)

15.45u. Harriet Krijgh & Magda Amara:
Silent Dreams

19.00u. Jonathan Fournel

MAANDAG 29 MEI

11.00u. De Salon: Heden, verleden &
toekomst (met Joël Bons en Calefax)

Expedition Zone

Gehele festival – Sanctuary of Sound
[tik]

ZATERDAG 27 MEI

10.00-17.00u. Expedition Zaterdag
(installaties en tentoonstelling in
Museum Belvédère)

10.30u. Atlas solisten

14.15u. Atlas solisten

17.15u. Semantron (première)

19.00u. Lucia Meeuwssen, Hebe Dijkstra
& Elena Vink: Coming of Age (preview)

20.15u. Semantron

21.00u. Maya Fridman & ODO7: Aether

22.30u. De Folly: Fake Art and Real
Truths (Première)

ZONDAG 28 MEI

10.00-17.00u. Expedition Zondag

11.30u. Atlas solisten

14.15u. Atlas solisten

17.15u. Semantron

19.00u. Elisabeth Hetherington & Paolo
Gorini: Under Many A Star

18.15u. Semantron

22.30u. De Folly

MAANDAG 29 MEI

10.00-17.00u. Expedition Maandag
13.30u. Prijswinnaarsconcert: Stefano
Bruno

15.30u. Atlas Ensemble

15.30u. Salih Can Gevrek (Winnaar
Oranjewoud Festival Award 2023)

t/m 11 juni 2023

Als de Dood

*schilders, dichters, beeldhouwers,
schrijvers, fotografen over
verval en eindigheid*

Museum Belvédère

HEERENVEEN | ORANJEWOUDE

www.museumbelvedere.nl